

הבין מה קורה כאן. ניגש לאישה ומבקש "אנא כבדי אותי בעוגת יאם המתוקה שלך!"

העכביש האמיץ

אגדה מסודן

לפני שנים רבות לא היו מים בעולם, לא נהרות, לא אגמים ולא מעיינות. אם בני-אדם רצו לשתות, נאלצו לחכות לגשם.

באותו הזמן חיה מכשפה זקנה שאפתה עוגת יאם טעימה מאוד. הרבה אנשים באו להתארח אצלה כדי לטעום מהעוגות, אך הם כבר לא חזרו הביתה. הזקנה לא נתנה לאורחים לשתות והם היו מתים מצמא. ואז היא רצה לסכר שאחריו אספה מים, מזגה מים לסיר, בישלה את המסכן ואכלה אותו. וכך היא הרגה רבים.

שמע זאת עכביש אחד. הוא אסף מי גשם לתוך כלי מדלעת ריקה, הכניס לתוכו חתיכת קש ואת הכל שם לתוך שקית, כך שרק קצה הקש בלט. אזי הוא הלך למכשפה הזקנה. לפני ביתה הוא ראה שני שבילים, אחד יבש, שני רטוב. הוא מיד

הזקנה אפתה לו עוגה גדולה. העכביש אכל אותה,
ואחר כך מצץ מים דרך הקש מהדלעת שלו ושאל
אפשר עוד אחת?"

הזקנה השתוממה, בחרה עוגה גדולה יותר ויבשה
יותר והגישה לאורח.

העכביש אכל את העוגה, שתה שוב מהדלעת שלו
דרך הקש, אבל אז התחיל לקרוא "אוי! אני צמא!
כל בטני בוערת!!"

והזקנה מגחכת "כאן רק מאכילים ביאם. אין כאן
מים!"

העכביש עצם את עיניו, כאילו מת. הזקנה הוציאה
סכין והעכביש קפץ והפיל אותו מידה. אחר כך רץ
אל הסכר והוציא חנית. במכה אחת עשה חור

בסכר. מים התחילו לזרום, תחילה בזרם דק, אחר
כך בפלג, ואחר כך בנהר. המכשפה טבעה, והנהר

סחב אותה לים. והעכביש האמיץ עלה על ראש
הסכר ומשם, דרך פסגות ההרים חזר הביתה.

כך העכביש פתח לנו מים. לכן עד היום ישנם
נהרות על האדמה.

